

Patent dodatkowy
do patentu _____

Kl. 21 c, 20

Zgłoszono: 03.VII.1968 (P 127 889)

Pierwszeństwo: 04.VII.1967 Niemiecka
Republika
Demokratyczna

MKP H 01 r

5/08

Opublikowano: 25.XI.1969

UKD

Współtwórcy wynalazku: Heinz Schönberg Gerhardt Küchler

Właściciel patentu: VEB Wissenschaftlich-Technisches Zentrum Elektro-
apparate Dresden, Drezno (Niemiecka Republika De-
mokratyczna)

Złączka elektryczna

1

Przedmiotem wynalazku jest złączka elektryczna z otwartą tulejką wyposażoną w wycięcia do zaprasowywania końcówki przewodu litego.

Znane są złączki, których część łącząca składa się z lutowanej tulejki posiadającej regularne wgłębienia. Podczas zaprasowywania materiał przewodu wchodzi w zagłębienia, zazębiając się z nimi. Takie złączki podatne są na pęknięcia lutowanej spoiny podczas prasowania. Poza tym wskutek sprężynowania tulejka odgina się lekko po zaprasowaniu, co pogarsza zestyk i zmniejsza wytrzymałość mechaniczną.

W innej, znanej złączce wybrania znajdują się w dolnej części tulejki, mającej kształt litery „u”. Przy wprasowaniu przewód zostaje wciśnięty w te wybrania. Na końcach ramion tulejki mogą znajdować się również ząbki, które podczas wprasowywania zachodzą nad wybrania i powodują jeszcze lepsze zazębienie się przewodu i tulejki. Jednakże i w przypadku tych złączek ramiona sprężynują i po procesie wprasowywania, słabnie styk, przez co rośnie oporność przejścia pomiędzy tulejką i przewodem.

Celem wynalazku jest zatem konstrukcja złączki która pozbawiona jest wymienionych wad i posiada dobre właściwości elektryczne i mechaniczne.

Cel ten został osiągnięty za pomocą złączki według wynalazku w ten sposób, że w obu łapkach tulejki wykonane są wybrania i wycięcia. Wybrania są przy tym usytuowane tak, że ich odstęp

2

od linii środkowej tulejki jest mniejszy niż od zakończeń łapek, a na końcach łapek znajdują się wycięcia.

Wynalazek objaśniony jest bliżej na przykładzie wykonania, przedstawionym na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia złączkę w rozwinięciu, fig. 2 — powiększenie tulejki według fig. 1, fig. 3 — odmianę tulejki, a fig. 4 — przekrój przez tulejkę z zaprasowanym przewodem.

Złączka składa się ze sprężystego członu 1 i tulejki 2. W łapkach 3 tulejki usytuowane są w taki sposób otwory 4, że ich odstęp od środkowej linii tulejki 2 jest mniejszy niż od zakończeń łapek. Dzięki temu w obrębie otworów 4 przy zaprasowaniu tulejki 2 na przewód 5 nie występują większe momenty zginające niż w innych miejscach zaprasowania, co powoduje równomierny ich rozkład. W wyniku tego tulejkę 2 pozbawiono możliwości sprężynowania w jej krytycznym zakresie wskutek własnej elastyczności, nie osłabiając jej jednakże.

Układ otworów 4 powoduje więc, że po zaprasowaniu nie występuje żadne, widoczne osłabienie siły docisku. Ponieważ oksztalcony plastycznie materiał przewodu 5 wciska się dodatkowo w wybrania, poprawiają się jeszcze właściwości mechaniczne i elektryczne. W celu zapobieżenia zamknięciu się otworów 4 przy zawijaniu, mogą być one wydłużone w kierunku do linii środkowej. Na końcach łapek 3 wytłoczone są wycięcia 6.

Stwardniałe zadziory wycięć 6 powstające przy tłoczeniu wciskają się przy prasowaniu w przewód 5, poprawiając jeszcze w ten sposób elektryczną odporność przejściową.

Zastrzeżenia patentowe

1. Złączka elektryczna z otwartą tulejką, zaopatrzoną w wycięcia do zaprasowywania końcówki przewodu litego, **znamienna tym**, że w obu

łapkach (3), tulejki (2) usytuowane są otwory (4) i wycięcia (6).

2. Złączka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że odstęp otworów (4) od linii środkowej tulejki (2) jest mniejszy niż od końców łapek (3).

3. Złączka według zastrz. 1 i 2, **znamienna tym**, że otwory (4) wydłużone są w kierunku linii środkowej.

4. Złączka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że ma wycięcia (6) na zakończeniach łapek (3).

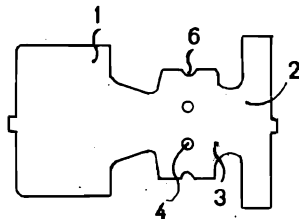

Fig. 1

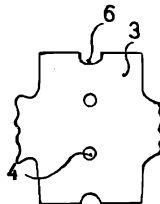

Fig. 2

Fig. 3

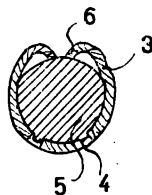

Fig. 4